

**REGULAMENTUL (CE) NR. 907/2006 AL COMISIEI
din 20 iunie 2006**

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind
detergenții în vederea adaptării anexelor III și VII**

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

elementelor componente menționate în Secțiunea D a anexei VII la Regulamentul (CE) nr. 648/2004.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind detergenții ⁽¹⁾, în special articolul 13 alineatul (1),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 648/2004 asigură libera circulație a detergenților pe piața internă oferind, în același timp, un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății oamenilor prin stabilirea unor norme privind biodegradabilitatea finală a agenților tensioactivi pentru detergenți și etichetarea elementelor componente ale detergenților.

(2) Unele metode stabilite în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 648/2004, de exemplu metoda de referință ISO 14593, sunt, de asemenea, aplicabile pentru testarea substanțelor cu solubilitate scăzută în apă, cu condiția asigurării unei dispersii adecvate a substanței. Mai multe informații privind testarea substanțelor cu solubilitate scăzută în apă se regăsesc în standardul ISO 10634. Cu toate acestea, ar trebui introdusă o metodă de testare suplimentară destinată agenților tensioactivi cu solubilitate scăzută în apă. Metoda de testare suplimentară propusă este standardul ISO 10708:1997 „Calitatea apei – Evaluarea în mediu apos a biodegradabilității aerobe finale a compușilor organici.” Comitetul științific pentru riscurile asupra sănătății și mediului (SCHER) a concluzionat că ISO 10708 are o valoare echivalentă cu metodele de testare prevăzute deja în anexa III la Regulamentul respectiv și a fost în favoarea utilizării acestuia.

(3) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății, publicul ar trebui să aibă acces mai ușor la informațiile privind compoziția detergenților. Ar trebui, prin urmare, ca pe ambalajul detergentului să fie menționată adresa unui site Internet de unde să se poată obține cu ușurință lista

(4) În cazul în care se adaugă arome cu posibil efect alergen sub formă de substanțe pure, acestea trebuie declarate. Cu toate acestea, nu se impune declararea lor în cazul în care sunt adăugate sub formă de constituenți ai unor compuși complecși, cum ar fi uleiurile volatile sau parfumurile. Pentru a asigura o transparență mai bună pentru consumator, aromele cu posibil efect alergen din detergenți ar trebui declarate indiferent de modul de adăugare în detergent.

(5) Lista elementelor componente destinate publicului larg care este menționată în secțiunea D a anexei VII la Regulamentul (CE) nr. 648/2004 impune utilizarea unui nomenclatură științifică specializată care poate mai degrabă crea confuzie decât claritate în rândul publicului larg. Mai mult, există câteva neconcordanțe minore între informațiile puse la dispoziția publicului larg în comparație cu cele puse la dispoziția personalului medical în secțiunea C a anexei în cauză. Informațiile privind elementele componente destinate publicului larg ar trebui prelucrate pentru a fi mai accesibile prin intermediul nomenclaturii INCI folosite deja în cazul elementelor componente din produsele cosmetice, iar secțiunile C și D ar trebui să fie compatibile.

(6) Definiția noțiunii de „detergent” în regulamentul precizează clar că normele de etichetare se aplică tuturor detergenților, fie că aceștia conțin agenți tensioactivi sau nu. Cu toate acestea, secțiunea D din anexa VII la Regulamentul (CE) nr. 648/2004 stabilește norme diferite pentru detergenții industriali și instituționali care conțin agenți tensioactivi față de cei care nu conțin. Diferența respectivă privind cerințele de etichetare nu are nici un scop util și ar trebui eliminată.

(7) Prin urmare, anexele III și VII la Regulamentul (CE) nr. 648/2004 ar trebui modificate în consecință. Din motive de claritate, respectivele anexe ar trebui să fie înlocuite.

(8) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului pentru detergenți,

⁽¹⁾ JO L 104, 8.4.2004, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 2

Articolul 1

Intrarea în vigoare

Regulamentul (CE) nr. 648/2004 se modifică după cum urmează:

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

1. Anexa III se înlocuiește cu textul din anexa I la prezentul regulament.
2. Anexa VII se înlocuiește cu textul din anexa II la prezentul regulament.

Articolul 1 alineatul (2) se aplică după șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 iunie 2006.

Pentru Comisie
Günter VERHEUGEN
Vicepreședinte

ANEXA I

„ANEXA III

METODE DE TESTARE A BIODEGRADABILITĂȚII FINALE (MINERALIZĂRII) PENTRU AGENȚII TENSOACTIVI DIN DETERGENȚI

A. Metoda de referință pentru testarea în laborator a biodegradabilității finale a agenților tensioactivi expusă în prezentul regulament se bazează pe standardul EN ISO 14593:1999 (încercare cu CO₂ în spațiul superior).

Agenții tensioactivi din detergenți se consideră biodegradabili în cazul în care nivelul biodegradabilității (al mineralizării) măsurat în conformitate cu unul dintre următoarele teste ⁽¹⁾ este de cel puțin 60 % în decurs de 28 de zile:

1. Standardul EN ISO 14593: 1999 – Calitatea apei – Evaluarea biodegradabilității aerobe finale a compușilor organici în mediu apos – Metoda analizei carbonului anorganic în recipiente închise ermetic (încercare cu CO₂ în spațiul superior). A nu se recurge la pregătire în prealabil. Nu se aplică principiul marjei de zece zile (metoda de referință).
2. Metoda din Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-C (emitere de dioxid de carbon CO₂ test Sturm modificat): a nu se recurge la pregătire în prealabil. Nu se aplică principiul marjei de zece zile (metoda de referință).
3. Metoda din Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-E (test în fiolă închisă): a nu se recurge la pregătire în prealabil. Principiul marjei de zece zile nu se aplică (metoda de referință).
4. Metoda din Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-D (respirometrie manometrică): a nu se recurge la pregătire în prealabil. Nu se aplică principiul marjei de zece zile (metoda de referință).
5. Metoda din Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-F (MITI: Ministerul Industriei și al Comerțului Internațional, Japonia): a nu se recurge la pregătire în prealabil. Nu se aplică principiul marjei de zece zile (metoda de referință).
6. Standardul ISO 10708:1997 – Calitatea apei – Evaluarea în mediu apos a biodegradabilității aerobe finale a compușilor organici – Determinarea consumului biochimic de oxigen în cadrul unui test în fiolă închisă, în două etape. A nu se recurge la pregătire în prealabil. Nu se aplică principiul marjei de zece zile (metoda de referință).

B. În funcție de caracteristicile fizice ale agentului tensioactiv, se poate folosi una dintre metodele menționate mai jos, în cazul în care este justificată în mod corespunzător ⁽²⁾. Ar trebui remarcat faptul că criteriul de trecere de cel puțin 70 % al metodelor respective trebuie considerat echivalent cu criteriul de trecere de cel puțin 60 % menționat în metodele de la punctul (A). Oportunitatea alegerii metodelor menționate în continuare este decisă pe baza unei confirmări de la caz la caz, în conformitate cu articolul 5 din prezentul regulament.

1. Metoda din Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-A (dispariția carbonului organic dizolvat DOC): a nu se recurge la pregătire în prealabil. Nu se aplică principiul marjei de zece zile (metoda de referință). Criteriul de trecere pentru biodegradabilitatea măsurată în conformitate cu acest test este de cel puțin 70 % în decurs de 28 de zile.
2. Metoda din Directiva 67/548/CEE, anexa V.C.4-B (test de screening modificat al OECD - dispariția DOC): a nu se recurge la pregătire în prealabil. Nu se aplică principiul marjei de zece zile (metoda de referință). Criteriul de trecere pentru biodegradabilitatea măsurată în conformitate cu acest test este de cel puțin 70 % în decurs de 28 zile.

NB: Metodele menționate anterior extrase din Directiva 67/548/CEE a Consiliului se regăsesc, de asemenea, în publicația «Clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase în Uniunea Europeană», Partea 2: «Metode de testare». Comisa Europeană 1997, ISBN 92-828-0076-8.

⁽¹⁾ Testele în cauză sunt considerate cele mai adecvate pentru agenții tensioactivi.

⁽²⁾ Metodele DOC ar putea avea rezultate în ceea ce privește eliminarea și nu biodegradarea finală. Metodele respirometriei manometrice, MITI și CBO în două etape nu ar fi adecvate în anumite cazuri deoarece concentrația ridicată a testului inițial poate fi inhibitoare.”

ANEXA II

„ANEXA VII

ETICHETAREA ȘI FIȘA TEHNICĂ PRIVIND ELEMENTELE COMPONENTE

A. Etichetarea conținutului

Dispozițiile privind etichetarea, menționate în continuare, se aplică ambalării detergenților comercializați publicului larg.

Se utilizează intervalele procentuale de greutate prezentate în continuare:

- sub 5 %;
- cel puțin 5 %, dar sub 15 %;
- cel puțin 15 %, dar sub 30 %;
- cel puțin 30 %,

pentru a indica prezența compușilor enumerați în continuare în cazul în care sunt adăugați în concentrație mai mare de 0,2 % din greutate:

- fosfați;
- fosfonați;
- agenți tensioactivi anionici;
- agenți tensioactivi cationici;
- agenți tensioactivi amfoterici;
- agenți tensioactivi neionici;
- agenți de înălbire pe bază de oxigen;
- agenți de înălbire pe bază de clor;
- EDTA (acid etilendiaminotetraacetic) și sărurile acestuia;
- NTA (acid nitrilotriacetic) și sărurile acestuia;
- fenoli și fenoli halogenați;
- paradiclorbenzen;
- hidrocarburi aromatice;
- hidrocarburi alifatic;
- hidrocarburi halogenate;
- săpun;
- zeoliți;
- policarboxilați.

În cazul în care sunt adăugate, clasele de compuși prevăzute în continuare se menționează indiferent de concentrația lor:

- enzime;
- dezinfectanți;
- înălbitori optici;
- parfumuri.

Agenții de conservare sunt indicați, în cazul în care sunt adăugați, indiferent de concentrație, utilizându-se, în cazul în care este posibil, nomenclatura comună stabilită în conformitate cu articolul 8 din Directiva 76/768/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la produsele cosmetice ⁽¹⁾.

În cazul în care sunt adăugate în concentrație mai mare de 0,01 % din greutate, aromele cu posibil efect alergen care figurează pe lista substanțelor din partea I a anexei III la Directiva 76/768/CEE, ca urmare a modificării sale prin Directiva 2003/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ pentru a include elementele componente de parfumare cu posibil efect alergen din lista întocmită de Comitetul Științific pentru Cosmetice și Produse Nealimentare (SCCNFP) în cadrul avizului său SCCNFP/0017/98, sunt trecute pe etichetă cu denumirea din nomenclatura din directiva în cauză, lucru valabil și pentru oricare alte arome cu posibil efect alergen care vor fi adăugate ulterior în partea I a anexei III la Directiva 76/768/CEE prin adaptarea respectivei anexe la progresul tehnic.

În cazul în care se vor stabili ulterior, de către SCCNFP, limite ale concentrațiilor individuale, bazate pe factori de risc, pentru substanțele alergene din arome, Comisia propune adoptarea, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2), a limitelor în cauză pentru a înlocui limita de 0,01 % menționată anterior.

Adresa site-ului Internet de unde se poate obține lista elementelor componente menționată în secțiunea D din anexa VII se indică pe ambalaj.

În cazul detergenților destinați sectorului industrial și instituțional, care nu sunt puși la dispoziția publicului larg, cerințele menționate anterior nu trebuie îndeplinite în cazul în care se oferă informațiile echivalente prin intermediul fișelor tehnice, al fișelor tehnice de securitate sau într-un alt mod similar.

B. Etichetarea informațiilor privind dozarea

În conformitate cu articolul 11 alineatul (4), se aplică următoarele dispoziții de etichetare ambalajelor de detergenți comercializați publicului larg. Ambalajul detergenților comercializați publicului larg, utilizați ca detergenți de rufe, conține următoarele informații:

- cantitățile recomandate și/sau instrucțiunile de dozare exprimate în mililitri sau grame corespunzătoare unei încărcături standard a mașinii de spălat, pentru apă cu duritate scăzută, medie și ridicată, și instrucțiunile pentru unul sau două cicluri de spălare;
- în cazul detergenților cu putere de spălare ridicată, numărul de încărcături standard ale mașinii de spălat pentru rufe «cu grad mediu de murdărire» și, în cazul detergenților pentru rufe delicate, numărul de încărcături standard ale mașinii de spălat pentru rufe «cu grad redus de murdărire», care pot fi spălate cu cantitatea aflată în ambalaj, în condițiile în care se utilizează apă de duritate medie, corespunzătoare unei concentrații de 2,5 milimoli CaCO₃/l;
- în cazul în care produsul este însoțit de o cupă de dozare, capacitatea acesteia este indicată în mililitri sau grame și se prevăd marcaje pentru a indica dozele de detergent adecvate pentru o încărcătură standard a mașinii de spălat și pentru apă cu duritate scăzută, medie și ridicată.

Încărcăturile standard ale mașinilor de spălat sunt de 4,5 kg de rufe uscate în cazul detergenților universali (cu putere ridicată de spălare) și 2,5 kg de rufe uscate pentru detergenții destinați rufelor delicate, în conformitate cu definițiile din Decizia 1999/476/CE a Comisiei din 10 iunie 1999 de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice comunitare pentru detergenții de rufe ⁽³⁾. Detergenții sunt considerați universali (cu putere ridicată de spălare) atunci când producătorul nu prezintă instrucțiuni special pentru protejarea țesăturilor, de exemplu spălarea la temperatură scăzută, indicații privind fibrele și culorile delicate.

C. Fișa tehnică privind elementele componente

Dispozițiile menționate în continuare se aplică enumerării elementelor componente din fișa tehnică menționată la articolul 9 alineatul (3).

În fișa tehnică se indică denumirea detergentului și numele producătorului.

Se indică toate elementele componente, în ordinea descrescătoare a concentrației lor, iar lista este defalcată în funcție de următoarele intervale procentuale de greutate:

- cel puțin 10 %;
- cel puțin 1 %, dar sub 10 %;
- cel puțin 0,1 %, dar sub 1 %;
- sub 1 %.

Impuritățile nu sunt considerate elemente componente.

«Element component» înseamnă orice substanță chimică, de origine sintetică sau naturală, inclusă intenționat în compoziția unui detergent. În sensul prezentei anexă, parfumul, uleiul esențial sau agentul colorant sunt considerate a constitui un singur element component, fără să se enumere nici una dintre substanțele conținute de acestea, cu excepția substanțelor alergene din arome care figurează pe lista de substanțe din partea I a anexei III la Directiva 76/768/CEE, în cazul în care concentrația totală a substanțelor alergene din aromele din detergent depășește limita menționată în secțiunea A.

Pentru fiecare element component se indică denumirea chimică comună sau denumirea IUPAC ⁽⁴⁾ și, după caz, denumirea INCI ⁽⁵⁾, numărul CAS și denumirea din Farmacopeea Europeană.

D. Publicarea listei elementelor componente

Producătorii publică pe un site Internet fișa tehnică privind elementele componente menționată anterior, cu următoare excepții:

- informațiile privind intervalele procentuale de greutate nu sunt obligatorii;
- numerele CAS nu sunt obligatorii;
- se indică denumirile elementelor componente care se regăsesc în nomenclatura INCI sau, în cazul în care nu apar în nomenclatura în cauză, se indică denumirea din Farmacopeea Europeană. În cazul în care nu este disponibilă nici una dintre denumirile menționate anterior, se folosește denumirea chimică comună sau denumirea IUPAC. Pentru parfumuri se utilizează cuvântul «parfum», iar pentru agenții coloranți cuvântul «colorant». Parfumul, uleiul esențial sau agentul colorant sunt considerate a constitui un singur element component, fără să se enumere nici una dintre substanțele conținute de acestea, cu excepția substanțelor cu posibil efect alergen din arome care figurează pe lista de substanțe din partea I a anexei III la Directiva 76/768/CEE, în cazul în care concentrația totală a substanțelor cu posibil efect alergen din aromele din detergent depășește limita menționată în secțiunea A.

Accesul la site-ul Internet nu este restricționat sau condiționat, iar conținutul site-ului Internet este actualizat în permanență. Site-ul Internet include un link către pagina Pharmacos a Comisiei sau către un oricare alt site Internet corespunzător care oferă un tabel de corespondență între denumirea INCI, denumirea din Farmacopeea Europeană și numerele CAS.

Obligația respectivă nu se aplică detergenților industriali sau instituționali sau agenților tensioactivi pentru detergenți industriali sau instituționali, pentru care este disponibilă o fișă tehnică sau o fișă tehnică de securitate.

(1) JO L 262, 27.9.1976, p. 169. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/80/CE a Comisiei (JO L 303, 22.11.2005, p. 32).

(2) JO L 66, 11.3.2003, p. 26.

(3) JO L 187, 20.7.1999, p. 52. Decizie, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2003/200/CE (JO L 76, 22.3.2003, p. 25).

(4) Uniunea Internațională de Chimie Pură și Aplicată.

(5) Nomenclatura internațională a elementelor componente ale produselor cosmetice.”